

Granskning av diskussionen om TV-avgiften

Den hittills gällande TV-avgiften (som i och för sig var en märkligt fungerande åtgärd) har blivit föråldrad på grund av den tekniska utvecklingen. Det har väckt en diskussion om denna avgifts ersättande med skattefinansiering, en åtgärd som Finland har vidtagit.

Socialdemokraterna i kulturutskottet, i förening med några moderater som kulturministern och finansministern, driver inställningen om att det nuvarande systemet ska bestå. Vilket, i dagens läge, innebär att alla som har en dator eller en modern telefon ska tvingas betala en TV-avgift, oavsett om de ser på TV eller helt avstår från det. Man struntar i en viktig rättslig skillnad mellan det som är av "allmänintresse" (och regleras via skatten) och det som bara kan belasta den som själv väljer att bruka tjänsten. I Finland har man förstått att den "allmänt" ägda offentliga TV:n (s.k. *Public service*) ska finansieras med skatter, inte med personliga avgift. Det som är avgiftsbelagt ska betalas av den som brukar tjänsten. Gatuunderhåll, t ex., betalas med allmänna medel medan parkeringsavgift betalas av den som har bil och använder parkeringen. (Att ha bil är en förutsättning för att behöva parkera, men bara den som brukar parkeringen blir betalningsskyldig).

En uppmärksam granskning av det som framförs i Radiotjänstens hemsida väcker misstanken om att det enda som tycks ligga till grund för behållningen av detta system är försörjningen av den grupp som lever på jagandet av licensbetalare. I Radiotjänstens hemsida har de fräckheten att påstå följande: "Utrustning som t ex en dator eller surfplatta med Internet uppkoppling är nu en TV-mottagare i **juridisk mening** och därmed avgiftspliktig". De smyger in (helt utan grund) ordet "juridisk", för att låtsas som om det är rätt att kräva betalt för något som inte är av allmänt intresse, d.v.s. även om man inte ens vill eller behöver bruka det. Detta är bedrägeri. En skattefinansiering av *public service* skulle spara en stor kostnad för denna meningslösa "jägartjänst" (avgiftkontrollanter). Det påstås (?) att kulturministern vill rädda just dessa tjänstemänniskor från att bli arbetslösa.

Radiotjänsten påstår också följande i sin hemsida (notera understrukna ord): "Som tv-mottagare räknas all utrustning som är avsedd för att ta emot tv-sändningar, oavsett mottagningsätt och även om utrustningen också kan användas för annat ändamål. Lagen är teknik-neutral i det avseendet. Därför kan utrustning som till exempel en dator eller surfplatta vara avgiftspliktig." (Att en dator eller en telefon, som krävts allt oftare för att sköta vardagliga uppgifter, numera obegäret fått intrång av TV-tjänster, betyder inte att apparaten är "avsedd" för detta. I en rättsstat betalar man inte som privat person för något som man inte har avtalat eller begärt. Radiotjänsten tillåter sig bedriva t o m semantiskt-juridiska ekvilibrismer. I dessa dagar, då alla tvingas (och gamla människor plågas) att använda sig av datorer och telefoner för att kunna sköta sina ärenden och kontakter, bestämmer inte längre du (utan fabrikanten) vad dina apparater ska vara avsedda för. Om någon lyckas få in en funktion som du inte bett om eller behöver, så ska du betala för den också (tycker Radiotjänsten med stöd nu av socialdemokraterna m fl). De skriver försiktigt (se deras bedrivning) ordet "kan" ("kan vara avgiftspliktig"), men sedan (i övriga beskrivningar) låter man "kan" låta som "måste".

Eftersom socialdemokraterna och (enligt uppgift) regeringen står bakom sådana "bestämmelser", måste man konstatera denna politikens liknelse med något som hette fascism. Den socialdemokratiske kulturutskottets ordförande och kulturministern vill (enligt utsago) undvika skattefinansieringen för att skydda Public Service från "partipolitisk inblandning" och påverkan. De visar därmed bara vad de går ut för. Vi kan således inte lita på våra s.k. "politiker" och att våra politiska organ kan etablera sakliga och oberoende regler som respekterar TVs självständighet på samma sätt som det sker med pressen. Det är ett erkännande av att partipolitik förvandlats till manipulation och egna intressen.

Diskussionen om denna fråga har varit uppe i programmet "Studio ett" på ett mystiskt sätt. Programmet presenterades i hemsidan på några få rader och i sista stund (inte vid den angivna tiden: 10.38) och man tillät inte några lyssnarkommentarer (såsom det gäller i andra programinslag). Programrubriken (som kan läsas fortfarande) anger inte att det handlar om en "Diskussion om TV-avgiften" eller liknande. Rubriken (för den som begriper den) är "FM-nätet kan släckas ned år 2022". Följande länk gäller:
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=1637&artikel=5569342>

Som deltagare i radions diskussion anges att de som medverkar är "bland andra" Lena Adelsohn, Gunilla Carlsson och Andreas Carlsson, men inga fler. "Bland andra" är lögn. Det gäller bara dessa tre personer. Det finns visserligen en programledare, men hans namn (som alltid anges) döljs i detta program. Varför? Han kanske heter just "Bland Andra". Det går att lyssna fortfarande på programmet genom en länk som aktiverar ljudet i datorn, om man har installerat funktionen.

Det är lätt att notera hur kulturministern rör till och slingrar sig från att svara på ett begripligt sätt. Det hittillsvarande system är "livskraftigt" (påstår hon) och det finns "betalningsvilja" (rena floskel). Det vore bra om några studenter tog detta samtal som föremål för en retorisk argumentationsanalys. Det är sådana övningar som behövs i dagens samhällsprat. Kulturministern sparar inte på ord, visst, men vad är det som kommer fram annat än grodor?

Kristdemokraten Andreas Carlsson är den enda i programmet som tar upp frågan från rätt synvinkel, medan socialdemokraten Gunilla Carlsson (som representerar kulturutskottet) går helt på den rättsvidriga linjen och medger att en skattefinansiering skulle leda till att politrukerna kan fördärva programmets neutralitet. Hon undviker att tala om varför den som inte använder sin dator för att se på TV och inte heller har bett att TV tränger sig på hans dator eller hans telefon, ska tvingats betala en personlig avgift för det som andra har hittat på. I så fall ska vi börja betala privata avgifter för allt vad vi KAN göra, men inte gör eller vill, kanske även för allt som kan betraktas som samhällets allmänt intresse och finansierats med skatten. Vi ska då kanske debiteras avgift för allt vad vi skulle kunna utnyttja (pendeltåg, parkering, museibesök) även om vi inte gör det.

Några som tar del av dessa resonemang hör kanske till dem som utnyttjat TV och betalat sin TV-avgift och tycker därför att det är onödigt att bråka om denna fråga.

Konformismen är det som låter politiken fördärvas. Ska vi då låta samhället och de som kallar sig själva "politiker" blanda ihop begreppen och förstöra rättsstatens principer och nyanser? Ni minns säkert den gamla historien om den som inte gjorde någonting åt när man förföljde först judar, sedan kommunister, därefter homosexuella etc, eftersom han inte var någotdera. Men till slut fanns bara han kvar och då åkte han dit också.

Vi får nu se vad de juridiska instanserna säger om denna rättsvidriga inställning hos politrukerna. Det kanske blir nödvändigt att gå till Europa domstolen med det.